

Stephanie Loses tale ved Venstres ekstraordinære landsmøde

Taler

Stephanie Lose
Kandidat til posten som
næstformand i Venstre,
Formand for Danske Regioner

Dato

24. januar 2021

Sted

venstre.dk og Venstres
Facebookside

Omstændigheder

Daværende næstformand Inger Støjberg var blevet tvunget til at gå af ifm. en sag om en ulovlig instruks om at skille asylpar ad. Venstre havde kaldt til ekstraordinært landsmøde for at vælge Stephanie Lose som ny næstformand, da hun var eneste kandidat. Pga. coronakrisen blev landsmødet livestreamet.

Kære Landsmøde, kære Venstre-folk derude bag skærmene

For halvandet års tid siden ville ingen af os have troet, at vi skulle være samlet til et ekstraordinært landsmøde i dag. Alle kan se – både indefra og udefra – at det er svære tider for vores parti.

Og alle ved også, at alting altid er meget nemmere og meget sjovere, når det hele går godt. Det gør det ikke lige nu. Det gør ondt på os, at Venstre er i den forfatning, som tilfældet er i dag. Det nærer tvivlen og usikkerheden – både til menneskerne og til det vigtigste: den politik, vi alle er her for.

I dag skal vi vælge en ny næstformand for vores parti. Jeg taler nu, fordi jeg har meldt mit kandidatur.

Med mig som næstformand vil Venstre ikke bare få en ny næstformand af navn. Men også af gavn.

Jeg ved, hvordan det er, når det er op ad bakke i politik. Jeg har prøvet at stå i kriser, der kræver en sikker håndtering, og mærket, når modvinden går fra stiv kuling til stærk storm.

Så for at forlade billedsproget og tale lige ud af posen: Det er ikke en fest, vi står overfor i Venstre. Vi står over for et langt, sejt træk, der kommer til at kræve alle vores kræfter. Og det kommer helt sikkert ikke til bare at gå snorlige fremad herfra.

Men jeg ved også, at jeg – med fødderne solidt plantet i den jyske muld – vil kunne give opbakning, støtte og sparring til vores parti, og ikke mindst til dig, Jakob.

Jeg har ikke kun fødderne solidt plantet i den jyske muld. Jeg har dem også solidt plantet i Venstre. Jeg er vokset op i Løgumkloster i Sønderjylland. Min mormor og morfar drev et mindre landbrug, og der var ingen tvivl om, at selvom morfar, som det hedder i Sønderjylland, ikke som sådan var politisk engageret, så var han politisk interesseret og opfattede Venstre som sit parti.

Jeg er vokset op med en tro på, at vi alle kan gøre en forskel i vores eget liv, og at man med flid og pligtopfyldenhed og ansvarlighed kan komme langt. Men også at stærke fællesskaber er vigtige og gør en forskel for os som mennesker.

I skolen, hvor jeg nok blev betragtet som lidt af en bogorm, blev jeg bevidst om, at Venstres Ungdoms løfte om ”Frihed til Forskellighed” appellerede godt til mig. I stuen hos mormor og morfar fiskede jeg som 13-årig Uffe Ellemanns nye bog ”Din egen dag er kort” ud af bogreolen og blev endnu mere fascineret af Venstre. Som 14-årig blev jeg derfor medlem af Venstre og Venstres Ungdom.

Det var i Venstres Ungdom og Venstre i først Sønderjylland og siden Esbjerg, at jeg lærte vores organisation at kende. Jeg har siddet i bestyrelser i VU, den lokale vælgerforening og kredsen, deltaget i aftenmøder med ostemad og kaffe til en 50'er – kontant selvfølgelig, ført valgkamp og deltaget i valgfester og meget andet.

Jeg har været rebellen fra Venstres Ungdom, der ikke altid var tilfreds med det gamle, organisatoriske Venstre og stillede alternative forslag på generalforsamlingerne. Det blev jeg ikke populær af. Og jeg har været den erfarne, der blev lidt for tilbøjelig til at sige ”det har vi allerede prøvet, det virkede ikke”.

Jeg har fået venner for livet. Og som 18-årig mødte jeg i VU min mand – som i øvrigt også hedder Jakob, og sammen har vi to dejlige piger – Mie og Sofie – på 11 og 8 år. Jeg har været folkevalgt i 15 år, regionsrådsformand i næsten 6 år og formand for Danske Regioner i 3 år.

Men selvom jeg har fødderne solidt plantet i Venstre, har jeg i modsætning til tidligere næstformænd ikke min daglige gang på Christiansborg. Jeg er Regionsrådsformand i Region Syddanmark, og det synes jeg, er et kæmpe privilegium.

Faktisk så stort et privilegium, at jeg vil kæmpe benhårdt for at Syddanmark fortsat – med mig i spidsen – er den eneste region, der kun har prøvet at være blå! Og så vil jeg selvfølgelig rigtig gerne have et par formandskolleger fra Venstre i nogle af de andre regioner.

Med mig får Venstre ikke bare en ny næstformand af navn, men også af gavn. En næstformand som har sin base i Venstres store kommunale og regionale bagland. Der har jeg rod, derfra min verden går.

Jeg tror, at en næstformand med rod i det kommunale og regionale bagland vil være en styrke for Venstre. Det kan være med til at binde vores parti tættere sammen.

Men selvfølgelig har vi også nogle gange forskellige perspektiver på en sag – afhængig af, om vores udgangspunkt er på Christiansborg eller i regionerne og kommunerne. Og sådan vil det også være fremover.

Enhver borgmester vil gerne have netop den omfartsvej eller jernbane, der står øverst på deres liste. Og enhver borgmester synes, at lige netop deres kommune er bedst til at huse nye, statslige arbejdspladser.

Og når det kommer til udligning – ja, så har jeg ladet mig fortælle, at enhver borgmester gerne vil have mere eller skulle af med mindre.

Så lad det bare være sagt: Jeg er regionsrådsformand i Syddanmark og formand for Danske Regioner, regionernes interesseorganisation, som også er en konsensusorganisation.

Jeg er talsmand for hele det regionale Danmark. Det er ikke nogen stor nyhed, at vi gerne vil have flere penge og flere hænder til sundhedsvæsenet.

Så selv hvis den Socialdemokratiske regering til sommer hoster op med penge til sundhedsvæsenet, så vil I med garanti stadig høre mig pege på, at et presset sundhedsvæsen – i kølvandet på en pandemi – har brug for, at vi investerer i det.

Også selvom Venstres dygtige folk på Christiansborg med garanti vil pege på, at der også skal være penge til klimaet, til ældreplejen og til at stimulere vækst og udvikling, så regningerne kan betales.

Lur mig, om ikke både socialdemokrater og politiske kommentatorer gerne vil udlægge det som en konflikt i lyset af vores partis tradition for konflikter, der involverer formand og næstformand.

Det er jeg helt sikker på, at vi nok skal håndtere, og vi kommer til at gøre det sammen.

Venstre er et parti med et stort kommunalt og regionalt bagland.

Og det er en styrke for Venstre, at vi - uanset hvordan regering og folketing er sammensat - fra regionalt og kommunalt hold er godt repræsenterede og møder op i ministerierne til forhandlinger og på Christiansborg til bred politisk dialog.

Selvfølgelig giver det en gang imellem diskussioner og debat. Men det er også en kæmpe styrke for vores parti.

Da jeg meldte mit kandidatur, lagde jeg op til, at Venstre med mig som næstformand ikke bare vil få en ny næstformand af navn, men også af gavn.

En næstformand som vil redefinere posten. Min energi skal lægges på de indre linjer – på at bidrage til at udvikle vores organisation og vores politik.

De, der kender mig og arbejder sammen med mig, ved, at der hvor jeg er engageret, lægger jeg netop mange kræfter på de indre linjer og har altid klare holdninger og konstruktive input at bidrage med.

Venstres næstformand har i de seneste årtier spillet en synlig og udadvendt rolle. Op til landsmødet her har jeg derfor også fået et utal af forespørgsler på, om jeg ville give interview om mine ambitioner og visioner med næstformandsposten og for Venstre.

Og et utal af gange har jeg sagt nej. Det interne arbejde, jeg vil fokusere på, kræver ikke en dissekering i dagbladene eller af kommentatorerne.

For det er netop et internt anliggende. Af samme grund er jeg også klar over, at de meningsdannere, der lytter med i dag, sikkert vil stemple den her tale som kedelig. Og ved I hvad? Det synes jeg er helt fint!

Til alle jer i Venstre, som lytter med i dag, vil jeg gerne sige: Som næstformand vil jeg glæde mig til at arbejde i og med Venstres organisatoriske smeltedigel. Vælgerforeninger, Kredsbestyrelser og Kommuneforeninger, Hovedbestyrelse og Forretningsudvalg, Udviklingsudvalg, Vedtægtsudvalg, Kommunalpolitisk Kontaktudvalg og mange andre. Vi har alle nok at tage fat på, og det er vores opgave at arbejde hver eneste dag for at udvikle vores parti.

Venstre har heldigvis nogle fantastiske tillidsfolk, som har erfaringer og kompetencer, som vi kan bygge på og styrke.

Og så har vores politikudvikling været forsømt for længe. Det har gode kræfter i Folketingsgruppen taget fat på. Vores Udviklingsudvalg med Tommy Ahlers i spidsen gør sig erfaringer med, hvordan vi får inviteret bredt ind – for god politikudvikling kræver, at vi er åbne og søger dialogen med alle jer.

Uffe Ellemann skrev om Venstre og Venstres medlemmer og tillidsvalgte i et senere efterskrift til ”Din egen dag er kort”, bogen jeg sad i stuen hos mormor og morfar og læste for mere end 20 år siden: ”Det er mennesker, som ikke får rejsen betalt af nogen. Som ikke får diæter eller fine rejsetasker eller andre gaver. Som ikke kommer for at varetage særlige interesser, men fordi de føler, de er med i en folkelig bevægelse, mere end et snævert politisk parti”.

Det er den bevægelse – jer derude – som er et kæmpe aktiv. Og vi skal gøre det nemt og tilgængeligt at være en del af og bidrage til fællesskabet i Venstre.

Måske kan nye mødeformer inspireret af corona endda gøre det nemmere at

holde fast i medlemmerne – og engagere både gamle og nye – selv når arbejdsmarkedet og familielivet trækker tænder ud.

Jeg er stolt af, hvad jeg har opnået som regionsrådsformand i Syddanmark. I hele landet kan byrådsmedlemmer og regionsrådsmedlemmer, borgmestre og Folketingsmedlemmer og stærke organisatoriske kræfter på samme måde være stolte af, hvad de udretter. Men ingen af os kunne gøre det samme alene. Vores parti er det fundament, vi står på. Det er det fællesskab, der gør os stærke.

”Din egen dag er kort, men slægtens lang...”, skriver Jeppe Aakjær i Historiens sang. Det var det, der inspirerede Uffe Ellemann til titlen på sin bog. Og det er præcis sådan, det er med os og Venstre. Alle os der er her nu, vi er her for en kort stund i det store billede. Historien rækker ud over os.

For vores parti, Venstre, har mere end 150 år gamle og dybe rødder ud i hele Danmark. Vi må alle i bevægelsen Venstre – medlemmer, organisatorisk aktive og folkevalgte – yde vores bidrag til, at vores parti igen bliver stærkt.

At vi tilfører næring til vores gamle og dybe rødder, så vi igen kan vokse. For der er ikke tvivl om, at Danmark har brug for et stærkt og liberalt Venstre.

I dag stiller jeg mig til rådighed som næstformand, fordi jeg mener, at jeg fra den post kan give et vigtigt bidrag. Og fordi jeg på den måde kan give noget tilbage til det parti, som har givet mig så meget.

Kilde

venstre.dk

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/stephanie-loses-tale-ved-venstres-ekstraordinaere-landsmoede-2021>